

גערפנות הפעלה - פתרון מבואן להזגמה

1 שאלה

רוצים לשפר ב- XinX את מערכת שליחת ההודעות. כל הודעה תוכל להיות בגודל בלתי מוגבל. בשילוח ההודעה תנתן כתוכנת ההודעה וארך בתמים של ההודעה. בקבלת ההודעה תינתן כתוכנת להודעה והארך המקסימלי לקלטת ההודעה (כל שארית החורגת מאורך זה תזרק). מגנון משולח ההודעות יdag להעברת ההודעות כך שהשלוח לא יידרש לשמור אותם אצליו, ויכול להשתמש בשתנים חדשים.

יש למשתמש קריאות המערכת הבאות: blk_receive, blk_send, blk_sendf
קריאה המערכת blk_receive תחזיר את אורך ההודעה שנקלטת.
מערכת ההודעות החדשה מחליפה את הקודמת. ניתן להשתמש בשדות המזוהים להודעות בטבלת התהיליכים proctab בלבד אך אין להשתמש בשדות נוספים (שלא שימושו במקור להודעות).

פתרון:

- השדה pmmsg ישמש כעת כמצבי להודעה והשדה phasmsg יסמן את גודל ההודעה
- יסמן כי לא מנתינה לתהליך הודעה phasmsg = 0

```
SYSCALL blk_receive( char *addr, int max_length)
{
    struct pentry *pptr;
    char *msg;
    int ps;
    int len;
    int i;
    disable(ps);
    if (addr == NULL || max_length < 0) {
        restore(ps);
        return(SYSERR);
    }
    pptr = &proctab[currid];
    if (pptr->phasmsg == 0) {
        pptr->pstate = PRRECV;
        resched();
    }
    if (max_length > pptr->phasmsg)
        len = pptr->phasmsg;
    else len = max_length;
    msg = (char *) pptr->pmmsg;
    for(i=0; i<len; i++)
        addr[i] = msg[i];
    freemem(msg, pptr->phasmsg);
    pptr->phasmsg = 0;
    restore(ps);
    return len;
}
```

```

SYSCALL blk_sendf( int pid, char *addr, int length)
{
    struct pentry pptr;
    int i, ps;
    char *msg;
    disable(ps);
    if (isbadpid(pid) || ((pptr=&proctab[pid])->pstate == PRFREE) ||
        (msg = getmem(len) == NULL)) {
        restore(ps);
        return SYSERR;
    }
    if (pptr->phasmmsg != 0) freemem(pptr->pmsg, pptr->phasmmsg);
    for (i=0; i<length; i++) msg[i] = addr[i];
    pptr->pmsg = msg;
    pptr->phasmmsg = length;
    if (pptr->pstate == PRRECV)
    {
        ready(pid);
        resched();
    }
    restore(ps);
    return(OK);
}

```

```

SYSCALL blk_sendf( int pid, char *addr, int length)
{
    struct pentry pptr;
    int i, ps;
    char *msg;
    disable(ps);
    if (isbadpid(pid) || ((pptr=&proctab[pid])->pstate == PRFREE) ||
        pptr->phasmmsg != 0 || (msg = getmem(len) == NULL)) {
        restore(ps);
        return SYSERR;
    }
    for (i=0; i<length; i++) msg[i] = addr[i];
    pptr->pmsg = msg;
    pptr->phasmmsg = length;
    if (pptr->pstate == PRRECV)
    {
        ready(pid);
        resched();
    }
    restore(ps);
    return(OK);
}

```

שאלה 2

יש לשנות את מגנון העדיפויות של UNIX כך שתהליכיים בעלי עדיפות נמוכה יותר. במקרה זאת כל תהליך יקבל זמן ריצה יחסית הпроופורצional לעדיפותו. יש לתאר תואר מיולוי מדויק ומנמק על השינויים שיש לבצע ומיקומם במערכת. יש לשים לב באיזה קריאות מערכת או פונקציות פנימיות יש התיחסות לשינויים אלה.

פתרון:

- הтур ready ניתן בשיטת FIFO ולא בשיטת תור עדיפויות :resched()
- השינויים בפונקציה ()
 ✓ במקומות הבדיקה
 if (sys_pcxget() == 0 || lastkey(rdytail) < optr->pprio)
 נבצע בדיקה
 if (sys_pcxget() == 0 || isempty(rdyhead) || preempt > 0)
- ✓ במקומות () נבצע nptr = &proctab[(currpid = getlast(rdytail));
 nptr = &proctab[(currpid = getfirst(rdytail))];
- ✓ במקומות השורה preempt = QUANTUM; preempt = preempt + nptr->pprio;
 ✓ במקומות insert(currpid,rdyhead,optr->pprio); נבצע insert(currpid,rdyhead,optr->pprio); enqueue(currpid,rdytail);
- בכל מקום בו מתבצעת הוכנה לטור ready, למשל בפונקציה ()ready יש להשתמש ב- enqueue במקומות insert
- יש להתאים טיפול בתהליכי המערכת למידיגיות תזמון החדשה

שאלה 3

בחר בכל סעיף את התשובהaksiyi נכונה מהאפשרויות:

- א. בעיית השברור הפנימי:
1. נפתרת מיידית על ידי שימוש בהקצת best fit
  2. נפתרת מיידית על ידי שימוש בהקצת worst fit
  3. לא קיימת ב- Xinu
  4. אף אחת מהפתרונות 1, 2, 3, 4 אינן נכונה

ב. זיכרון וירטואלי:

1. פותר את בעיית השברור הפנימי ואת בעיית השברור החיצוני
2. פותר את בעיית השברור הפנימי אך לא את בעיית השברור החיצוני
3. פותר את בעיית השברור הפנימי אך לא את בעיית השברור החיצוני
4. לא פותר אף אחת מהבעיות הניל

- ג. אתחול תחומי של זמפררים:
1. נעשה ב- screate
  2. לא נעשה בכלל
  3. **נעשה באתחול Xinu**
  4. אף אחת מהtheses אינה נcona

ד. לאחר ביצוע

```
{
    int ps;
    disable(ps);
    disable(ps);
    ...
}
```

1. די לבצע restore(ps) על מנת שתוכלנה להתבצע פסיקות
2. דרישות שתי קריאות restore(ps) ב כדי שפסיקות תוכלנה להתבצע
3. אין שום דרך לאפשר יותר פסיקות
- 4. אף אחת מהtheses אינה נcona**

הסבר: בפעולת disable השנייה דורסים את המשתנה zk השומר מצב פסיקות התחלתי ע"י מצב פסיקות חדש שהוא כבוי כתוצאה של פעולה disable הראשונה. לכן לא משנה כמה פעמים נבצע (restore(ps)) הדגל הפסיקות ישאר כבוי. ניתן להציג דגל פסיקות ע"י enable().

- ה. תהליך A מבצע sleep(1) ומיד אחר כך תהליך B מבצע slept(1). ביזד יראה ראש התור של sleep (ראש תור שמאל)?

1. A[1], B[0]
2. A[1], B[1]
3. B[1], A[0]
4. B[1], A[1]

- ו. כאשר מספר תהליכיים שלוחים הודעה לאותו תהליך עם sendf(pid, msg) רק הודעה האחרונה תקרה. האם יכול תהליך מקבל לבדוק כמה ה הודעות נדרשו?
1. כן, ברמת מערכת הפעלה בלבד
  2. כן, ברמת משתמש בלבד
  3. גם ברמת מערכת הפעלה וברמת משתמש
  4. לא

הסבר: ניתן לבדוק שדה phasmmsg של התהליכיים ב- proctab אך גישה לטבלה זו מותרת רק ברמת מערכת הפעלה.

ז. שתי השורות האחרונות בפונקציה intcom הן:

```
add sp, 2  
    iret
```

מה יקרה אם נחליף אותן ב-:

```
add sp, 6  
    iret
```

1. לא יהיה שום שינוי

ביציאה מ- intcom תבוצע שיגרת הפסיקת המקורית

2. ביציאה מ- intcom קפיצה למקום לא מוגדר והמחשב ייתקע

3. ביציאה מ- intcom תבוצע שוב שיגרת פסיקה של Xinu

ה. متى מתחבצת ב- resched() קריאה ctxsw(a,a) (אותו ארגומנט לשני הפרמטרים) ?

1. לאחר פסיקה וכאשר תהליך האפס הוא היחיד במערכת

2. לעולם לא

3. תמיד לאחר הפסיקת

4. כאשרו הותHELLיך הנוכחי מבקש זיכרון דינמי והמערכת אינה יכולה להקצותו

ט. מתחבצע קטע הקוד הבא:

```
#include<conf.h>  
#include<kernel.h>  
int sema;  
  
int xmain()  
{  
    int prA(), prB();  
    sema = screate(0);  
    resume(create(prA, INITSTK, INITPRIO-2, "prA",0));  
    resume(create(prB, INITSTK, INITPRIO-1, "prB",0));  
}  
  
int prA()  
{  
    signal(sema);  
    wait(sema);  
    do_something();  
    printf("a");  
    signal(sema);  
}
```

```

int prB()
{
    wait(sema);
    do_something_else();
    printf("b");
    signal(sema);
}

```

לגביו () do_something() ידוע שישתי הfonקציות אין קוראות לשום קריית מערכת. מהו הפלט המסתבר ביותר ?

ab	.1
ab	או ba .2
ba	(3)
a	.4
b	.5
b	a או .6

ג. מה היה קורה אם היינו משנים את ערכו של QUANTUM מ -1 ל -1 ?

1. הדבר לא היה משפיע על פעולת המערכת
 2. המערכת הייתה עובדת יותר מהר
 3. תהליכיים היו מתחלפים לפני שהיו מספיקים לרווח
 4. אף תשובה אינה נכונה